

O "de îndată"
ceva mai liniștită

Cu tunete și
fulgere, dar...
paradoxal...!

Sport
Bravo nouă!

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a X-a

Nr. 6

iunie 2011

Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie
GRATUIT

Băileștenii își cinstesc din nou eroii

În anul 1996 se organiza prima manifestare de comemorare a eroilor băileșteni căzuți pe câmpurile de luptă pentru independență și neatârnare.

Și anul acesta, ca de fiecare dată, la sfânta sărbătoare a Înălțării Domnului, autoritatea locală împreună cu instituțiile de învățământ și cultură din Băilești au comemorat eroii neamului.

După intonarea celor două imnuri – de stat și cel al Europei – un sobor de profeți a susținut un Te Deum, după care d-na Claudia Surcel, profesor de istorie, a făcut o incursiune în timp a principalelor evenimente istorice, prin care arată: „Ne află astăzi, aici, pentru o dublă aniversare: Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor. Comemorăm pe cei căzuți pe câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului, victimele Primului și celui de-al Doilea Război Mondial, precum și pe cei căzuți în timpul războiului de independență. Astăzi, în a 40-a zi de la Sfintele Paști, când sărbătorim Înălțarea Domnului Iisus Hristos la ceruri, se cuvine să transmitem un gând bun, un pios omagiu către cei care au pierit pe fronturi pentru ceea ce azi pare perimat a afirma, dragostea de țară...”

Cu emoția pricinuită de faptele înălțătoare ale eroilor neamului, dar și cu mândria că este urmașul acestor oameni încărcăți de glorie, cu sentimentul recunoștinței față de faptele lor și cu bucuria că păstorește niște oameni minunați, descendenți ai eroilor băileșteni căzuți pe câmpul de luptă, dl. Costel Pistrițu, primarul

municipiului, s-a adresat participanților:

„De fiecare dată și în fiecare an, istoria ne cheamă să ne cinstim eroii.

De fiecare dată ne cheamă istoria în fața acestui monument și încercăm să oferim trecutului nostru un cadru de respect față de numele de român, care poate n-
ar fi existat fără ei, fără eroii noștri, care în zi sfântă de Înălțare reamintesc de jertfă, curaj, demnitate și onoare.

Spiritul lor a rămas într-o dimensiune de spațiu și de timp și va dăinui prin noi cei de azi și prin voi cei de mâine.

Aduceți flori acestui monument încărcat de istoria noastră!

Priviți patina timpului de pe chipul veteranilor de război, salutați-i și fiți mândri că sunteți vârstarele lor!

Vă salut cu respect veterani de război!

Voi sunteți istoria neamului meu, oglinda vie în care ar trebui să privim cu toții.

Aduceți flori și plecați capul în fața măreției, curajului și demnității!

Duceți, într-un buchet, mesajul vostru peste timp și ridicați privirea cu mândria că sunteți neam de eroi!

Ascultați tăcerea ce vine de sus către noi și ne îndeamnă să spunem creștinește, Hristos s-a-nălțat !”

În încheierea evenimentului, pe acordurile Imnului Eroilor, au fost depuse coroane și jerbe de flori de către reprezentanții instituțiilor și partidelor politice prezente.

Redacția

Zilele Liceului "Mihai Viteazul" Băilești

informa în legătură cu oferta educațională, a se familiariza cu laboratoarele și cabinetele școlare, participând și la secvențe de curs (experimente, lucrări de laborator etc.).

Liceenii au avut posibilitatea de a-ți etala cunoștințele solide dobândite pe parcursul anului școlar și s-au întrecut în concursurile interdisciplinare „Cine știe, câștigă”. Talentul, tenacitatea și dorința de autodepășire, ce-i caracterizează pe elevii noștri, au fost evidențiate și prin campionatele de fotbal și de tenis de masă ale liceului.

Cu această ocazie a fost lansată o campanie de promovare a non-violenței în mediul școlar. Supor-

mul material al acestei acțiuni a fost reprezentat de scenete de mimică și pantomimă și o expoziție de lucrări: „Non-violența în școală”, autori fiind elevii claselor IX-XII, coordonați de doamnele profesoare Mirela Matara și Iulia Durac.

Punctul culminant al Zilelor Liceului „Mihai Viteazul” Băilești a fost vineri, 20 mai, atunci când, în prezența cadrelor didactice, a elevilor și reprezentanților Primăriei Municipiului Băilești și ai Inspectoratului Școlar Județean Dolj, domnul primar Pistrițu Costel și domnul director Panait Dan au tăiat panglica tricoloră, la inaugurarea terenului de sport din curtea liceului. Terenul a fost reabilitat și acoperit cu gazon sintetic, având funcțională instala-

ția nocturnă cu 10 lămpi, printr-o investiție de 110 000 lei, bani alocați din bugetul local, dar și grație bunei gospodării interne. Majoretele au fost „pata de culoare” ce nu putea să lipsească într-un astfel de cadru.

În cea de-a doua parte a zilei, domnul director Panait Dan, domnul director adjunct Tica Gabriel, domnișoara coordonator educativ Trăilă Liliana și dirigintii fiecărei clase au felicitat și înmănat diplome și cărți celor 60 de elevi care au obținut premii la concursurile județene și naționale. De asemenea, au primit câte o diplomă de excelență și doamnele profesoare Pistrițu Emilia, Jianu Elena și Văduva Ștefania pentru rezultate deosebite obținute cu elevii la concursurile și olimpia-

dele de chimie și biologie. Cu spectacolul artistic coordonat și prezentat de domnul profesor Burcă Laurențiu, care a inclus prezentare de modă, teatru, muzică și dans, s-au încheiat Zilele Liceului „Mihai Viteazul” Băilești din anul școlar 2010-2011.

Prof. Andreia Helga STROE

Notă

Dintr-o eroare de tipar, articolul „BĂILEȘTI, din nou pe hartă” a apărut fără semnătura realizatorului.

Ne facem o datorie morală precizând ca autorul acestui articol este dl. Auras – Tedi Popa, absolvent al Facultății de Jurnalism din cadrul Universității Spiru Haret.

**B
a
i
l
a
d
a
î
n
c
ă
l
ț
ă
r
i
l
o
r**

Când s-a ridicat pe verticală
Ca să meargă pe două picioare,
Bietul om era în pielea goală
Și, în loc de unghii, avea gheare...

Ca să rupă și să sfășie
Și în acest fel să se hrănească;
S-a despărțit de obârșie
Și-a devenit ființă omenească...

Dar, ca tălpile să-i fie ferite
De răni sângerânde dureroase
I s-au întărit ca niște copite
Și aproape gata să se facă oase...

De frig, de apă prin ploii,
De ghimpi și ierburi veninoase,
De zăpadă, gheturi și noroi,
El le-a învelit în piei păroase...

Le-a legat cum a putut
Să nu scape din picioare
Și-astfel, întâi și-a făcut
Încălțări trebuitoare...

Din necesități umane
Le-a fost ursit să se nască
Și sandalele romane
Și opinca țărănească...

Caligula - Cizmuliță,
Pus la Roma împărat,
De-o dinastie de viță
Și-a numit calu-n Senat...

Căci „caliga“ la romani
Era cizma de război
Și purtată an de an
Și-n palate, mai apoi...

Comode și-mpodobite
Cu aur și-nflorituri
Și-năuntru căptușite,
Să nu facă bătăături...

Parcă un blestem al firii,
Cizma din antichitate
E simbolul cotropirii,
Prin zgomot și duritate...

Din beligerante pizme,
Prin lume au tropăit,
Prin sânge, mulțimi de cizme
Și-n Apus și-n Răsărit:

Cizme largi de mercenari,
Cizme nemțești teutone,
Cizme lungi de mușchetari
Și-n fine, cizme cazone...

Se văd prin timp înapoi,
Cizme de Wehrmacht naziste,
Înfruntând în plin război
Cizme rusești comuniste...

Mult timp cizma a-nsemnat
Putere și aroganță,
Dar s-a bagatelizat
Și-a pierdut din importanță...

Azi sunt cizme mai puține,
Dar se dovedesc utile,
Și se poartă încă bine,
Însă sunt cizme...civile:

„Burger“ și de călărie,
De cauciuc – de pescar
Și de damă, cum se știe,
Ori cu, ori fără fermoar...

Cizmă are derivate
Pe **cizmar** și **cizmărie**;
Amândouă destinate
Să numească-o meserie...

Ea este bimilenară,
Însă este clar sortită
Nu peste mult timp să dispară
Și de lume izgonită...

Chiar dacă a încălțat
Atâtea și-atâtea nații –
Adevăr necontestat
De mulțimi de generații...

Inimei turcești, tuzluci,
Garnisiți cu catifele,
Cipici pingeliți, papuci
De mătăsuri și de piele...

Cizmele de prin armate
Și-au cam împlinim sorocul
Și au fost abandonate,
Iar bocancii le-au luat locul...

Se fac bocanci militari,
Bocanci de parașutiști
Și bocancii cu colțari
Pentru schi și alpiniști...

Sau bocanci obișnuiți
Purtați de mărunți slujbași,
Pentru cei ce sunt sortiți
Să rămână nevoiași...

După vremuri, cizmăria
Tot mereu s-a dezvoltat
La un fel cu croitoria,
S-a tot diversificat...

Din **iuft**, **box**, **toval**, **șevro**
Și alte materiale
Făceau negre și maro
Ghete, pantofi și sandale...

Și bărbătești și de dame
Și de copii mici și mari,
Cu șiret sau cataramă
Sau ciubote și păslari...

Și ghete de fotbaliști,
Înăuntru cu meșină,
Espadrile de turiști
Și pantofi de balerină...

Mocasini vânătoarești,
Cizme de cowboy – ciocate
Și saboți vânătoarești,
Cu tălpi groase și țintate,

Pantofi de lux – de ocazii –
De ginere, de mireasă,
De spectacol și recepții,
„De lac“ sau de „piele-ntoarsă“...

Pantofi în două culori,
Cum purtau șuții odată,
Sau pantofi „de sărbători“
Și pantofi cu talpă plată...

Cu pantofi-papuc – la modă
Merg băbății la serviciu –
Încălțăminte comodă
Contra... bătăături-supliciu...

Ca pământul să se spele,
Apele vin și se duc,
Iar oamenii trec prin ele
Cu-ncălțări de... cauciuc:

Cizme de protecție,
De ape și inundații
Și-altele, în funcție
De urgente situații...

Cizme scurte de miner,
Cizme de motopompist,
Sau cizme de pompier,
Cizme de șantierist...

Cizme de instalator
Și de electrician,
Șau de vulcanizator,
Purtate și de țăran...

Se-ncălțau cu-anume rost
Șoșoni, cabane, galoși,
Însă între timp au fost
Din fabricație scoși...

Ce să poarte moși și babe
Și familii sărăcite ?!
Ce se vinde pe tarabe –
Vechituri mucegăite !!!

Pretutindeni, pe la țară,
Oriunde-ai vrea să te duci,
E absolut necesară
Încălțarea-n... cauciuci...

Prin curți, prin noroi, la poartă,
Chiar până la Primărie,
Cauciucii se tot poartă,
Sigur, nu din fudulie...

Când se zbat mereu în lipsă
Și în sărăcie cruntă,
Parcă-ntro-o Apocalipsă,
Joacă-n cauciuci la... nuntă...

Nu demult, la „Colectiv“,
Cauciucii de purtare,
Le producea – efectiv –
Igrasie la picioare...

Și, de reumatism, vara,
Babele, ca vai de ele,
Rar se duceau la Amara
Și, mai frecvent, la ...Ionele

După cum s-a văzut treaba,
Extenuate de munci,
Băile erau degeaba,
Reîntoarse-n cauciuci...

De toți desconsiderați,
Fiindcă le păreau ridicoli,
Ei au fost rebotezați
Și numiți... „pantofi agricoli“...

Căci multora, din tumare,
Le-au pus flori în relief,
Sau motive populare
Parcă luate din gherghef...

Cine ar fi protestat?!
Cine s-ar fi opus, oare,
Ca să-i fi omologat
Pentru dansuri populare...

Intrând irațional,
Pe culmile veseliei,
În portul național
La „Cântarea României“?!...

Astăzi, până să înghețe,
La săraci și necăjiți,
Au căutare prin piețe
Cauciucii... căptușiți...

În ei petrec iernile,
Tot așteptând primăvara,
Purtându-și poverile
Și mai trag de ei și... vara...

La bunii vecini bulgari,
Cândva am băgat de seamă
Că li se spune „Gumari“
Și erau cu cataramă...

La noi, în mediul rural,
Cauciucii sunt la modă
Și mi se pare normal
Cărând să le-nchin o... odă...

Ca să stea și mult și bine
Demnitari și politrucii,
Pipițe și manechine
Încălțati în cauciuci...

Prin muncă să se afirme,
Nu prin vorbe agramate
Și nu prin pantofi de firme
La prețuri exagerate...

Dacă a fost abordată
Tema cauciucilor,
Se cuvine evocată
Și vremea tenișilor...

Ei erau pantofi de sport,
Ieftini, comozi și ușori...
Aduși, întâi, din import
Pe bani sau alte valori...

După teniși chinezești,
S-au făcut, după mulți ani,
Și tenișii românești
Fabricați la Drăgășani...

Erau la copii de țară,
Pe vreme bună, cu soare,
De primăvară și vară,
Încălțări de sărbătoare...

Acum nu se prea mai știe
Că-n sate mai de departe,
Tenișii, de sărăcie,
Serveau drept pantofi de... moarte...

În apogeul prostiei,
Am pus „Mișcarea Sportivă“,
Cu „Cântarea României“
„Daciada“ deopotrivă...

Și cu teniși încălțați,
Tineri de sub Tricolor,
Strigau lozinci agitați
Marelui conducător...

Ieri, la prânz, la Monument,
Unu slăbănog și chel
Și posibil abstinent,
Vorbea singur-singurel...

Zicea că „patru din cinci“,
Au sărit la noi acuma,
Din cauciuci și opinici
În „Adidași“ scumpi și „Puma“!...

Valentin TURCU

